

**SENAT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IX KADENCJA**

Warszawa, dnia 30 listopada 2016 r.

Druk nr 366

**KOMISJA PRAW CZŁOWIEKA,
PRAWORZĄDNOŚCI I PETYCJI**

**Pan
Stanisław KARCZEWSKI
MARSZAŁEK SENATU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Na podstawie art. 90d ust. 1 pkt 1 Regulaminu Senatu Komisja Praw Człowieka, Praworządności i Petycji wnosi o podjęcie postępowania w sprawie inicjatywy ustawodawczej dotyczącej projektu ustawy

o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji.

Do reprezentowania Komisji w dalszych pracach nad tym projektem ustawy upoważniony jest senator Jan Rulewski.

W załączeniu przekazuję projekt ustawy wraz z uzasadnieniem.

Przewodniczący Komisji
Praw Człowieka, Praworządności i Petycji
(-) Michał Seweryński

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji

Art. 1. W ustawie z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2016 r. poz. 639 i 929) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 pkt 28 otrzymuje brzmienie:

„28) udogodnieniem dla osób niepełnosprawnych jest element dźwiękowy lub graficzny zawarty w audycji lub rozpowszechniany równocześnie z nią, którego celem jest zapewnienie osobom niepełnosprawnym z powodu dysfunkcji narządu wzroku oraz osobom niepełnosprawnym z powodu dysfunkcji narządu słuchu możliwości zapoznania się z audycją w szczególności w formie napisów dla niesłyszących lub audiodeskrypcji, a także tłumaczenia na język migowy;”;

2) art. 18a otrzymuje brzmienie:

„Art. 18a. 1. Nadawcy programów telewizyjnych są obowiązani do zapewniania dostępności audycji dla osób niepełnosprawnych z powodu dysfunkcji narządu wzroku oraz osób niepełnosprawnych z powodu dysfunkcji narządu słuchu, przez wprowadzanie udogodnień dla osób niepełnosprawnych, tak aby co najmniej 50% kwartalnego czasu nadawania programu, z wyłączeniem reklam i telesprzedaży, posiadało takie udogodnienia.

2. Krajowa Rada określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje udogodnień dla osób niepełnosprawnych, jak również udział poszczególnych rodzajów tych udogodnień w łącznym czasie nadawania, w zależności od pory emisji, charakteru programu i rodzaju nadawanych audycji, uwzględniając przy tym potrzeby osób niepełnosprawnych z powodu dysfunkcji narządu wzroku oraz osób niepełnosprawnych z powodu dysfunkcji narządu słuchu i możliwości nadawców w tym zakresie, jak również rozwój technik przekazu i udogodnień dla osób niepełnosprawnych.

3. Krajowa Rada może określić, w drodze rozporządzenia, podmioty zwolnione z obowiązku, o którym mowa w ust. 1, oraz niższy niż określony w ust. 1 udział w programie telewizyjnym audycji posiadających udogodnienia dla osób niepełnosprawnych, uwzględniając zasięg programu, udział programu w widowni, rodzaje stosowanych udogodnień dla osób niepełnosprawnych, sposób

rozpowszechniania i specjalizację programu z uwzględnieniem potrzeb odbiorców i możliwości nadawców.”;

3) w art. 45:

a) w ust. 3 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) operator nie dostarcza odbiorcom rozpowszechnianych w programie udogodnień dla osób niepełnosprawnych;”;

b) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Przepisu ust. 3 pkt 2a nie stosuje się do rozprowadzania programów w sposób analogowy.”;

4) art. 47g otrzymuje brzmienie:

„Art. 47g. Podmioty dostarczające audiowizualne usługi medialne na żądanie dążą do stopniowego zapewniania dostępności dostarczanych audycji dla osób niepełnosprawnych z powodu dysfunkcji narządu wzroku oraz osób niepełnosprawnych z powodu dysfunkcji narządu słuchu, poprzez wprowadzanie odpowiednich udogodnień dla osób niepełnosprawnych.”.

Art. 2. Nadawcy programów telewizyjnych są obowiązani do zapewnienia dostępności audycji dla osób niepełnosprawnych z powodu dysfunkcji narządu wzroku oraz osób niepełnosprawnych z powodu dysfunkcji narządu słuchu, poprzez wprowadzenie udogodnień dla osób niepełnosprawnych, o których mowa w art. 18a ustawy zmienianej w art. 1, tak aby:

- 1) w 2018 r. co najmniej 15% kwartalnego czasu nadawania programu,
- 2) w 2019 r. co najmniej 25% kwartalnego czasu nadawania programu,
- 3) w 2020 r. i 2021 r. co najmniej 35% kwartalnego czasu nadawania programu,
- 5) od 2022 r. co najmniej 50% kwartalnego czasu nadawania programu

– z wyłączeniem reklam i telesprzedazy, posiadało takie udogodnienia.

Art. 3. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 18a ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 18a ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2018 r.

UZASADNIENIE

1. Potrzeba i cel wydania ustawy oraz rzeczywisty stan w dziedzinie, która ma być unormowana

Projekt ustawy stanowi realizację postulatu zawartego w petycji P-9-18/16 skierowanej do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej przez osobę prywatną. Autor petycji zwrócił się o dokonanie zmiany art. 18a ust. 1 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2016 r. poz. 639 i 929), zwanej dalej „ustawą o radiofonii i telewizji”, który stanowi, że nadawcy programów telewizyjnych są obowiązani do zapewniania dostępności programów dla osób niepełnosprawnych z powodu dysfunkcji narządu wzroku oraz osób niepełnosprawnych z powodu dysfunkcji narządu słuchu, przez wprowadzanie odpowiednich udogodnień: audiodeskrypcji, napisów dla niesłyszących oraz tłumaczeń na język migowy, tak aby co najmniej 10% kwartalnego czasu nadawania programu, z wyłączeniem reklam i telesprzedaży, posiadało takie udogodnienia.

Autor petycji postulował zmianę art. 18a ust. 1 ustawy o radiofonii i telewizji poprzez nadanie temu artykułowi brzmienia: *„nadawcy programów telewizyjnych są obowiązani do zapewnienia dostępności audycji dla osób niepełnosprawnych z powodu dysfunkcji wzroku oraz osób niepełnosprawnych z powodu dysfunkcji słuchu, poprzez wprowadzenie udogodnień dla osób niepełnosprawnych, tak aby co najmniej 100% kwartalnego czasu nadawania programu, z wyłączeniem reklam i telesprzedaży posiadało takie udogodnienia”*.

W opinii autora petycji nałożenie na nadawców programów telewizyjnych obowiązku zapewniania na poziomie co najmniej 10% kwoty udogodnień dla osób niepełnosprawnych jest czynnikiem szkodliwym i dyskryminującym osoby niepełnosprawne. Przyczynia się do wykluczenia społecznego i informacyjnego tych osób, a także ogranicza im dostęp do pełnej informacji oraz do pełnego uczestnictwa w życiu społeczno-politycznym.

Komisja Praw Człowieka, Praworządności i Petycji uznała, iż zagwarantowanie 100% udogodnień w odbiorze programów telewizyjnych dla osób niepełnosprawnych z powodu dysfunkcji narządu wzroku oraz dla osób niepełnosprawnych z powodu dysfunkcji narządu słuchu nie jest możliwe z przyczyn technicznych, a ponadto ewentualne zwiększanie tych udogodnień jest procesem, który powinien być rozłożony w czasie.

Zgodnie z art. 7 dyrektywy 2010/13/UE o audiowizualnych usługach medialnych państwa członkowskie zachęcają dostawców usług medialnych podlegających ich jurysdykcji do zapewniania, by świadczone przez nich usługi stawały się stopniowo dostępne dla osób z upośledzeniami wzroku lub słuchu.

W konsekwencji implementacji tej dyrektywy w art. 18a ust. 1 ustawy o radiofonii i telewizji określono, iż nadawcy programów telewizyjnych są obowiązani do zapewniania dostępności programów dla osób niepełnosprawnych z powodu dysfunkcji narządu wzroku oraz osób niepełnosprawnych z powodu dysfunkcji narządu słuchu, przez wprowadzanie odpowiednich udogodnień: audiodeskrypcji, napisów dla niesłyszących oraz tłumaczeń na język migowy, tak aby co najmniej 10% kwartalnego czasu nadawania programu, z wyłączeniem reklam i telesprzedaży, posiadało takie udogodnienia.

Powyższa regulacja budzi wątpliwości interpretacyjne, które dotyczą między innymi tego czy kwota 10% odnosi się do wszystkich rodzajów udogodnień dla osób niepełnosprawnych łącznie czy też do każdego ze wskazanych w ustawie rodzajów udogodnień odrębnie. Obowiązująca ustawa pozwala nadawcom na całkowitą dowolność w kształtowaniu udogodnień dla osób niepełnosprawnych dla konkretnych programów.

2. Różnica pomiędzy dotychczasowym a projektowanym stanem prawnym

W świetle obowiązującego art. 18a ust. 1 ustawy o radiofonii i telewizji nadawcy programów telewizyjnych są obowiązani do zapewniania dostępności programów dla osób niepełnosprawnych z powodu dysfunkcji narządu wzroku oraz osób niepełnosprawnych z powodu dysfunkcji narządu słuchu, przez wprowadzanie odpowiednich udogodnień: audiodeskrypcji, napisów dla niesłyszących oraz tłumaczeń na język migowy, tak aby co najmniej 10% kwartalnego czasu nadawania programu, z wyłączeniem reklam i telesprzedaży, posiadało takie udogodnienia.

Projektowana zmiana tego przepisu przewiduje, że nadawcy programów telewizyjnych będą obowiązani do zapewniania dostępności audycji dla osób niepełnosprawnych z powodu dysfunkcji narządu wzroku oraz osób niepełnosprawnych z powodu dysfunkcji narządu słuchu, przez wprowadzanie udogodnień dla osób niepełnosprawnych, tak aby co najmniej 50% kwartalnego czasu nadawania programu, z wyłączeniem reklam i telesprzedaży, posiadało takie udogodnienia.

Kwota ta powinna zostać osiągnięta w 2022 r. poprzez jej wcześniejsze stopniowe podnoszenie to jest:

- w 2018 r. do co najmniej 15% kwartalnego czasu nadawania programu,
- w 2019 r. do co najmniej 25% kwartalnego czasu nadawania programu,
- w 2020 r. i 2021 r. do co najmniej 35% kwartalnego czasu nadawania programu.

Z uwagi na to, że art. 18a ust. 1 ustawy o radiofonii i telewizji zawiera jedynie ogólny obowiązek stosowania udogodnień dla osób niepełnosprawnych przez nadawców programów telewizyjnych, konieczne jest jego uszczegółowienie w akcie wykonawczym. W związku z tym projekt przewiduje upoważnienie Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji do określenia, w drodze rozporządzenia, rodzajów udogodnień dla osób niepełnosprawnych, jak również udziału poszczególnych rodzajów tych udogodnień w łącznym czasie nadawania, w zależności od pory emisji, charakteru programu i rodzaju nadawanych audycji.

Ponadto projekt przewiduje, iż Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji będzie mogła określić, w drodze rozporządzenia, nie tylko niższy niż 50% udział w programie telewizyjnym audycji posiadających udogodnienia dla osób niepełnosprawnych lecz także zwolnić niektóre podmioty z obowiązku zapewniania dostępności audycji dla osób niepełnosprawnych z powodu dysfunkcji narządu wzroku oraz osób niepełnosprawnych z powodu dysfunkcji narządu słuchu.

Niezależnie od powyższego uznano, iż zawarta w ustawie o radiofonii i telewizji definicja pojęcia „audiodeskrypcja” ogranicza możliwość dostosowywania poszczególnych udogodnień dla osób niepełnosprawnych z powodu dysfunkcji narządu wzroku do zmieniających się technologii. Ponadto w sposób nieuzasadniony przyznaje się jednemu rodzajowi udogodnień dla osób niepełnosprawnych większe znaczenie niż pozostałym. W związku z powyższym projekt przewiduje usunięcie definicji pojęcia „audiodeskrypcja” oraz wprowadzenie do ustawy definicji wyrażenia „udogodnienie dla osób niepełnosprawnych”. Pod pojęciem tym należy rozumieć element dźwiękowy lub graficzny zawarty w audycji lub rozpowszechniany równocześnie z nią, którego celem jest zapewnienie osobom niepełnosprawnym z powodu dysfunkcji narządu wzroku oraz osobom niepełnosprawnym z powodu dysfunkcji narządu słuchu możliwości zapoznania się z audycją w szczególności w formie napisów dla niesłyszących lub audiodeskrypcji, a także tłumaczenia na język migowy.

W konsekwencji wprowadzenia pojęcia „udogodnienie dla osób niepełnosprawnych” niezbędna jest odpowiednia zmiana art. 47g ustawy o radiofonii i telewizji.

Ponadto w celu zapewnienia dostępu do udogodnień dla osób niepełnosprawnych widzom korzystającym z oferty operatorów sieci kablowych lub platform satelitarnych projekt przewiduje dodanie pkt 2a w art. 45 ust. 3, który pozwoli Krajowej Radzie Radiofonii i Telewizji wykreślić z rejestru rozprowadzany program, jeżeli operator nie będzie wywiązywać się z powyższych obowiązków. Regulacja ta nie będzie odnosić się do programów rozprowadzanych w sposób analogowy, gdyż z uwagi na ograniczenia techniczne operatorzy sieci analogowych nie mają możliwości udostępniania udogodnień dla osób niepełnosprawnych.

Projekt zawiera przepis przejściowy w odniesieniu do obowiązującego rozporządzenia Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z dnia 28 maja 2013 r. w sprawie niższego udziału w programie telewizyjnym audycji z udogodnieniami odbioru dla osób niepełnosprawnych z powodu dysfunkcji narządu wzroku oraz osób niepełnosprawnych z powodu dysfunkcji narządu słuchu w celu utrzymania w mocy przepisów tego rozporządzenia do czasu wydania nowego rozporządzenia, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Projekt przewiduje, że ustawa wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2018 r.

3. Założenia aktów wykonawczych

Projekt wymaga wydania przez Krajową Radę Radiofonii i Telewizji rozporządzenia, w którym zostaną określone rodzaje udogodnień dla osób niepełnosprawnych, jak również udział poszczególnych rodzajów tych udogodnień w łącznym czasie nadawania, w zależności od pory emisji, charakteru programu i rodzaju nadawanych audycji. Rozporządzenie to powinno uwzględniać potrzeby osób niepełnosprawnych z powodu dysfunkcji narządu wzroku oraz osób niepełnosprawnych z powodu dysfunkcji narządu słuchu i możliwości nadawców w tym zakresie, jak również rozwój technik przekazu i udogodnień dla osób niepełnosprawnych.

Projekt wymaga także wydania nowego rozporządzenia na podstawie art. 18a ust. 3 ustawy o radiofonii i telewizji. Rozporządzenie powinno uwzględniać przyznane Krajowej Radzie Radiofonii i Telewizji uprawnienie do zwolnienia podmiotów z obowiązku

zapewniania dostępności audycji dla osób niepełnosprawnych, tak aby co najmniej 50% kwartalnego czasu nadawania programu, z wyłączeniem reklam i telesprzedaży, posiadało takie udogodnienia oraz określania niższego niż co najmniej 50% udziału w programie telewizyjnym audycji posiadających udogodnienia dla osób niepełnosprawnych.

4. Oświadczenie o zgodności projektu ustawy z prawem Unii Europejskiej

Przedmiot projektowanej regulacji jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Tytuł projektu: Projekt ustawy o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji.	Data sporządzenia: 30.11.2016 r.
Przedstawiciel wnioskodawcy:	Źródło: Petycja
Osoby odpowiedzialne za projekt w Biurze Legislacyjnym: Danuta Drypa, legislator, tel. 22 694 9192 Andrzej Fałek, ekspert ds. OSR, tel. 22 694 9097	Nr druku: 366

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Celem przedmiotowej regulacji jest rozwiązanie problemu polegającego na niedostatecznej dostępności programów telewizyjnych dla osób niepełnosprawnych, minimalizowanie barier dostępu do mediów i przeciwdziałanie wykluczeniu cyfrowemu osób niepełnosprawnych. Według obecnie obowiązujących przepisów nadawcy programów telewizyjnych zobowiązani są do zapewnienia dostępności programów dla osób niepełnosprawnych z powodu dysfunkcji narządu wzroku i dysfunkcji narządu słuchu, przez wprowadzenie odpowiednich udogodnień: audiodeskrypcji, napisów oraz tłumaczeń na język migowy, tak aby co najmniej 10% kwartalnego czasu nadawania programu, z wyłączeniem reklam i telesprzedaży, posiadało takie udogodnienia.

Z opublikowanego przez KRRiT sprawozdania z działalności za 2015 r. wynika, że czas nadawania audycji z udogodnieniami dla osób niepełnosprawnych został skontrolowany w 360 raportach kwartalnych nadawców telewizyjnych. W 84 programach nadawcy dostarczali audycji z udogodnieniami co najmniej w ustawowo wymaganym wymiarze 10% programu. Średni udział audycji z udogodnieniami dla osób niesłyszących wyniósł 15,2% rocznego czasu nadawania.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Rekomendowane rozwiązanie polegać będzie na zobowiązaniu nadawców programów telewizyjnych do zapewnienia dostępności programów dla osób niepełnosprawnych z powodu dysfunkcji narządu wzroku i dysfunkcji narządu słuchu, przez wprowadzenie odpowiednich udogodnień, tak aby od 2022 r. co najmniej 50% kwartalnego czasu nadawania programu, z wyłączeniem reklam i telesprzedaży, posiadało takie udogodnienia. Przedmiotowa regulacja ustanawia stopniowe dochodzenie do wymaganego progu udogodnień określonego na poziomie co najmniej 50% kwartalnego czasu programu. W projekcie regulacji postanowiono, że nadawcy programów telewizyjnych są obowiązani do zapewnienia dostępności audycji dla osób niepełnosprawnych, tak aby wskaźniki te kształtowały się w poszczególnych latach następująco: w 2018 r. co najmniej 15%, w 2019 r. co najmniej 25%, w 2020 r. i 2021 r. co najmniej 35%, od 2022 r. co najmniej 50% kwartalnego czasu nadawania programu, z wyłączeniem reklam i telesprzedaży.

Krajowa Rada określi rodzaje udogodnień dla osób niepełnosprawnych, jak również udział poszczególnych rodzajów tych udogodnień w łącznym czasie nadawania, w zależności od pory emisji, charakteru programu i rodzaju nadawanych audycji, uwzględniając przy tym potrzeby osób niepełnosprawnych i możliwości nadawców w tym zakresie, jak również rozwój technik przekazu i udogodnień dla osób niepełnosprawnych.

Oczekuje się, że efektem zmiany obowiązującej regulacji poprzez ustanowienie wyższych standardów będzie poprawa udogodnień w odbiorze programów telewizyjnych przez osoby niepełnosprawne, dzięki czemu społeczność ta będzie mogła pełnej uczestniczyć w życiu kulturalnym i społeczno-politycznym kraju.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

W celu poprawy sytuacji osób niepełnosprawnych UE przyjęła „Europejską strategię w sprawie niepełnosprawności”. Liderem wśród telewizji europejskich zapewniających udogodnienia dla osób niepełnosprawnych jest BBC, której ponad 95% programów zawiera napisy. Wysoki udział udogodnień zapewnia również telewizja publiczna w Holandii, gdzie 75% programów w kanałach publicznych posiada napisy. W Hiszpanii od 25-50% programów opatrzonych jest napisami. W Irlandii pomiędzy godz. 18.30 a 23.30 napisy ma aż 90% programów. W Norwegii udział programów z napisami wynosi 50%, w Danii 23%.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
osoby niepełnosprawne z powodu dysfunkcji wzroku i dysfunkcji słuchu	319,3 tys. osób z dysfunkcją narządu wzroku; 1,24% populacji w wieku 15-64 lat 112,8 tys. osób z dysfunkcją narządu słuchu; 0,44% populacji w wieku 15-64 lat	Komisja Europejska, Ocena Wpływu Dyrektywy 2010/13/UE; Visionary Analytics	poprawa udogodnień w odbiorze programów telewizyjnych

	wrodzony brak słuchu 0,1%-0,2% urodzeń ogółem, 1%– 2% populacji na skutek utraty słuchu wraz z wiekiem 100 tys. osób posługuje się językiem migowym	ITU, G3 ict, Raport „Uczynić Telewizję Dostępną” Raport Zespołu ds. Głuchych przy Rzeczniku Praw Obywatelskich http://www.stat.gov.pl/cps/rde/xbcr/gus/ZO_stan_zdrowia_2009.pdf	
nadawcy programów telewizyjnych	kilkunastu nadawców	Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji	spełnienie nałożonych wymogów dot. dostępności audycji dla osób niepełnosprawnych
Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji (KRRiT)	1	<i>ustawa o radiofonii i telewizji</i>	monitoring sposobu wypełniania wymogów ustawowych nałożonych na nadawców programów telewizyjnych

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]												
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)	
Dochody ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													

Źródła finansowania	
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Przedmiotowa regulacja nie wpłynie na wydatki sektora finansów publicznych. Jednakże regulacja może spowodować zmniejszenie dochodów do budżetu państwa z tytułu podatku dochodowego płaconego przez nadawców programów telewizyjnych. Spełnienie przez nadawców programów telewizyjnych dodatkowych wymogów dotyczących zapewnienia dostępności programów dla osób niepełnosprawnych wiązać będzie się z koniecznością poniesienia dodatkowych kosztów. Przyjmując założenie, że przychody nadawców nie ulegną zmianie, wzrost kosztów uzyskania przychodów powinien spowodować obniżenie podstawy opodatkowania, w konsekwencji zmniejszeniu powinna ulec też kwota podatku dochodowego płaconego przez nadawców programów telewizyjnych do budżetu państwa. Jednakże wielkość ubytku powinna być nieznaczna i dotyczyć okresów obowiązywania wysokich progów udziału audycji zwierających dostosowania dla osób niepełnosprawnych.

Monitoring przez KRRiT sposobu wypełniania wymogów ustawowych nałożonych na nadawców programów telewizyjnych nie powinien wiązać się z istotnymi dodatkowymi kosztami. KRRiT już wykonuje działania polegające na nadzorze wypełniania przez podmioty wymogu zapewnienia dostępności programów dla osób niepełnosprawnych.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	nadawcy programów telewizyjnych							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Poprawa udogodnień w odbiorze programów telewizyjnych przez osoby niepełnosprawne z powodu dysfunkcji narządu wzroku i dysfunkcji narządu słuchu.						

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń

Przedmiotowa regulacja na skutek wystąpienia konieczności poniesienia przez nadawców programów telewizyjnych dodatkowych kosztów, aby spełnić nałożone ustawowo wymogi udogodnień audycji dla osób niepełnosprawnych, spowoduje wzrost ich kosztów uzyskania przychodów. Jednakże z uwagi na stopniowe w kolejnych latach zwiększanie progu udziału emisji audycji dostosowanych dla osób niepełnosprawnych, poziom co najmniej 50% ma zostać osiągnięty dopiero w 2022 roku, stacje telewizyjne będą posiadały niezbędny czas na dostosowanie się do nałożonych norm. Ponadto biorąc pod uwagę strukturę rynku, obecny stopień spełniania wymogów oraz koszty dostosowań programów można oczekiwać, że skala wzrostu kosztów uzyskania przychodów nadawców telewizyjnych będzie nieznaczna.

Założenia:

Koszty wypełniania udogodnień.

- Zespół ds. Głuchych przy Rzeczniku Praw Obywatelskich w raporcie „Sytuacja osób głuchych w Polsce” stwierdził, że koszt produkcji napisów w stosunku do całości produkcji nie przekracza 1%.
- Przykładowe zestawienie kosztów sporządzania udogodnień w postaci: napisów, języka migowego i audiodeskrypcji ponoszonych przez nadawców programów telewizyjnych podała również Komisja Europejska (KE). Z publikacji KE wynika, że koszt wykonania napisów zawiera się w przedziale 80-360 [euro/1h], języka migowego 150-860 [euro/1h], audiodeskrypcji 220-660 [euro/1h].

Tabela: Koszty sporządzenia napisów, języka migowego, audiodeskrypcji [euro/1h]

kraj UE	napisów	języka migowego	audiodeskrypcji
Bułgaria	50-114	brak danych	brak danych
Irlandia	100-200 nagrania	brak danych	brak danych
	300-500 na żywo		
Hiszpania	60 dla napisów na żywo	300	220
	80-100 nagranie		
Litwa	80-120	brak danych	brak danych
Wielka Brytania	70-360	150-860	660

Źródło: Komisja Europejska, Impact Assessment do Dyrektywy 2010/13/EU; Visionary Analytics

Struktura rynku. Rynek telewizji w Polsce (nadawanie i dystrybucja) ma charakter oligopolu. Tworzą go podmioty komercyjne Grupa TVN (15% udział w 2014 r.) i Grupa Polsat (12% udział w 2014 r.) oraz nadawca publiczny TVP S.A. (11% udział w 2014 r.).

Stopień wypełniania wymogów nadawania programów z udogodnieniami dla osób niepełnosprawnych. Z poniżej tabeli wynika, że najwięksi nadawcy przekraczają obecnie wymagany próg i skutki zwiększonych wymogów dotkną ich dopiero ok. 2020 roku.

Tabela nr 1: Wyniki monitoringu wybranych stacji telewizyjnych dotyczące emisji napisów dla niesłyszących [dane przybliżone za 3 kwartały 2012 r.]

Nadawca	Napisy dla niesłyszących
TVP 1	33,6%
TVP 2	15,6%
Polsat	17,6%
TVN	10,2%
Puls	15,2%

Źródło: Raport Zespołu ds. Głuchych przy Rzeczniku Praw Obywatelskich

Tabela nr 2: Udział audycji z udogodnieniami dla osób niepełnosprawnych sensorycznie na antenach TVP S.A. w 2015 r.

	I kw.	II kw.	III kw.	IV kw.
TVP 1	33,5	32,8	36,5	43,8
TVP 2	29,8	30,2	29,6	27,1
TVP INFO	2,0	2,5	2,8	2,7
TVP Kultura	19,9	20,1	25,0	21,6
TVP Historia	15,6	16,6	22,7	22,2
TV Polonia	21,9	24,8	22,0	21,7
TVP HD	73,2	74,6	78,1	69,4
TVP Seriale	71,6	70,9	67,8	66,8
TVP Sport	1,2	1,2	1,6	1,6
TVP Rozrywka	17,7	16,5	14,3	12,8
TVP ABC	12,0	9,8	10,7	12,6
TVP Regionalna*	11,2	10,7	11,7	12,1

* średnia dla 16 Oddziałów Regionalnych

Źródło: TVP S.A. „Sprawozdanie z wykorzystania wpływów abonamentowych 2015”.

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

Komentarz:

Przedmiotowa regulacja nie wpłynie na zmianę obciążeń regulacyjnych.

9. Wpływ na rynek pracy

Brak wpływu.

10. Wpływ na pozostałe obszary

Omówienie wpływu

Brak wpływu.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Przepisy projektu będą miały zastosowanie od dnia 1 stycznia 2018 r.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Ewaluacja efektów projektu powinna polegać na analizie stopnia dostępności programów telewizyjnych dla osób niepełnosprawnych w zestawieniu z kosztem poniesionym w celu spełnienia wymogów ustawowych.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Brak załączników.